ይህን ያውቀ ኖርዋል ?

እጅጉ ረታ

ካለፈው የቀጠለ

በተነገረው ትንቢት መሠረት ኢየሩሳሌም ልትጠፋ ገና 4 ዓመት ሲቀራት ---66 ዓ.ም ላይ ማለት ነው --- የዳስን በዓል ለማ[illegible]ባበር ወደ ኢየሩሳሌም ከመጡት አይሁ[illegible] መካከል አንድ ሰው ነበር ። ኢያሱ ወልደ አናንያስ የሚባል። ያልተማረ ጨዋ ፣ እንዲያው ምንም ምን የፊደል ዘር ያልቆጠረ። በዓሉን ለማክበር በቤተ መቅደሱ ግቢ እንዳለ ሳይታሰብ ድንገት አፈፍ ብሎ ተነስቶ ፣ ድምፁን ከፍ አድርጎ አሰምቶ « ቃል ከምሥራቅ ቃል ከምዕራብ ! ቃል ከአራቱም ማዕዘን ! » የሚለውን ራሱ እንኳ የሚያስተውለው አይመስልም ---- ብቻ መናገር ጀመረ ።» ኢየሩሳሌም ሆይ ወዮልሽ ! ወዮታ አለብሽ ! ቅጽርሽ ይፈርሳል ! ቤተ መቅደስሽ ይተኮሳል!!ይብላኝለት ለሙሽራው ! ይብላኝላት ለሙሽራይቱ! ለልጆችሽ ይብላኝላቸው ! ....ወዮ ወዮ ..... » ከዚያን ዕለት ጀምሮ በየደረሰበት ቦታ ሁሉ ላንቃው እስኪደርቅ ሌት - ተቀን እየጮኸ ይለፍ ይናገር የነበረው ዋይታ ብቻ ነበር።ገዓር ሰቆቃው ኢየሩሳሌም ሆይ ወዮልሽ ወዮታ አለብሽ።እንግዲህ ይህ ሁሉ ገና አገር አማን በነበረበት፣ ጦርነትና የጦርነት ወሬ ባልተሰማበት ፣ ሀገሪቱ ፍጹም በሆነ ሰላምና ፀጥታ ላይ ትገኝ በነበረበት ወቅት ነበር። ታዲያ በተደጋጋሚ ሳያቋርጥ የሚናገረው ይህ ለጆሮ የሚቀፍ ከባድ ነገር ያታከታቸው ሰዎች በዘንግ ቢደበድቡት ቢወወግሩት ይህን ዋይታ ይህን ሰቆቃው ሊያስጥሉት አልቻሉም ። ሲሄድ ሲመለስ፣ ሲቀመጥ ሲነሳ አንደበቱ የሚጥለው ወዮታ ብቻ ! ገዐር ፣ ሰቆቃው « ወዮ ለዚች አገር ። »ከዛሬ ነገ ይተዋል ብለው ቢያዩት ፣ ቢጠብቁት የማይተው መሆኑን የተረዱት የአይሁድ ካህናትና የሕዝቡ አለቆች ነገሩ በጣም ስላስቆጣቸው ከሮማዊ ገዥአቸው ከአልቢኑስ ፊት አቀረቡት ሹሙም ይህን መዓት - አውሪ ሰው ማንነቱን ፣ ከየት የመጣ መሆኑን፣ ፣ እንዲህ ያለውንስ የሚያሸብር ነገር ከየት አግኝቶ የሰው ጆሮ እንደሚያደነቁር እንዲነግረው ቢጠይቀው መልስ ሊሰጠው አልቻለም አልፈለገም የሚሰጠው መልስ ሁሉ ያው የተለመደ ወዮታ ብቻ ነበር«ኢየሩሳሌም ሆይ ወዮልሽ ወዮታ አለብሽ...»የሞኝ ዘፈን ሁልጊዜ አበባዬ እንደሚባለው የሀገራችን ምሳሌ ። ከዚያም ጥለው አጋድመው ሥጋው አልቆ አጥንቱ እስኪታይ ድረስ ጀርባውን ሲተለትሉት እንዲተውት አለመነም ። አጥፍቻለሁ ተሳስቻለሁ ብሎ ይቅርታ ምሕረት አልጠየቀም። ቅንጣት ያህል ጠብታ እንባ አልወረደውም። ብቻ እያንዳንዱ የጅራፍ በትር ሲያርፍበት « ኢየሩሳሌም ሆይ ወዮልሽ ወዮታ አለብሽ ...»እህ ! እያለ በማቃሰት የሚሰጠው መልስ ። በመጨረሻም ሁኔታው ገዥውን ግራ ስላጋባው « ምን ዓይነት ሰው ነው ? » ብሎ እንዲለቁት አድርጓል ።

ይህ ሰው ከዚያን ጊዜ በፊት የጀመረሌት - ተቀን ያለማቋረጥ ፣ ያለማሰለስ ጉሮሮው እስኪዘጋ ድረስ በመጮህ በከተማይቱ ፣ በቤተ - መቅደሱ ፣ በሕዝቡ ላይ እንዲሁ ወዮ ! ወዮ ! ..... እንዳለ፣ በየአደባባዩ ፣ በየገበያው ፣ በየምኩራቡ በየመንገዱ እንዲሁ እንደጮኸ ፣ ወጭ ወራጁን ፣ አላፊ አግዳሚውን እንዲሁ እንዳሰለቸ ፣ ፀጥታው ሰላሙ ደፍርሶ በድንገት ጦርነቱ ለመፈንዳት በቃ።ነገሩ ደርሶ የጦርነቱ እሳት ሲቀጣጠል ዐይኑ ካየ በኋላ ብቻ ለጥቂት ጊዜ ድምጹ ጠፍቶ እርጭ ብሎ ነበር ። በኋላ ግን ጦርነቱ እየጋመ እየተፋፋመ ሲሄድ « እንደገና ወዮ ! ወዮ ለዚች ከተማ ! ለቤተ መቅደሱ ወዮ! ወዮ! ለዚሁ ሕዝብ «ዋይታ ሰቆቃው የራሄል እንባ ዓይነት ። በመጨረሻም« ወዮ ለራሴ ወዮልኝ ወዮታ አለብኝ ......» ገና ጨርሶ ከአፉ ሳያወጣት ፣ ከሮማውያን በኩል ከተደቀነ መሳሪያ የተተኮሰ (የተወረወረ) ደንጊያ ልብ ራሱን ብሎት ትንፋሹ ወዲያውኑ ቀጥ ! ብሎ ! በዚሁ አበቃለት ። ስለከተማይቱ ፣ ስለቤተ መቅደሱ፣ እንዲሁም ለራሱ የተናገረው ነገር እነሆ ደረሰ ተፈጸመ አንድም አልቀረ። የእርሱ ዋይታ፣ የእርሱ ገዐር የማስጠንቀቂያ ደወል ነበር ። ወደ ንስሐ ፣ ወደ ፀፀት የሚመራ ፣ ግን ሰሚም አድራጊም አላገኝም የእኛ የሰው ልጆች ባሕርይ ምን - ጊዜም ጠማማ አይደል?እውነትን መስማት ማየት የማይወድ ?

ትንሣኤ መጽሔት
ቁጥር 48
መስከረም 1974.